

De *boomvalk*, die 't vorig jaar op de hooge, centrale Veluwe vier jongen mocht groot brengen, is ook deze lente weer in hetzelfde bosch aanwezig en ten slotte mag ik ook nog wel even den *kwartelkoning* noemen, (die onophoudelijk in de uiterwaarden vlak achter de stad te vernemen valt) want ik geloof, dat het dit vogeltje niet zoo erg voor den wind gaat.

Wageningen, Juni 1927.

A. B. WIGMAN.

Uit de Omgeving van Utrecht. — Aankomst van trekvogels in 1927.

Kievit 28 Februari; Witte kwikstaart 7 Maart; Grutto 23 Maart; Tureluur 24 Maart; Tijf-tjaf 24 Maart; Wulp (Leersumsche veld) 2 April; Titis 9 April; Boomklever 10 April; Boerezwaluw 20 April; Snor 20 April; Rietzanger 20 April; Vischdiefje 20 April; Boomkruipertje 23 April; Gekr. Roodstaartje 23 April; Koekoek 24 April; Nachtegaal 24 April; Grasmusch 28 April; Gieszwaluw 29 April; Zwarte stern 29 April; Huiszwaluw 29 April; Gele kwikstaart 30 April; Gr. Vliegenvanger 1 Mei; Gr. Karkiet 1 Mei; Wielewaal 4 Mei; Oeverzwaluw 4 Mei; Tuinfluiter 4 Mei; Kl. Karkiet 6 Mei; Spotvogel 8 Mei; Tortelduif 16 Mei.

Utrecht, 10 Juni 1927.

A. A. VAN DER VOOREN.

Nederl. Dendrologische Vereeniging. — Deze Vereeniging van boomenliefhebbers zond ons ter bespreking haar tweede Jaarboek (over 1926).

Dit jaarboekje is heel wat belangrijker dan zulke uitgaven dikwijls plegen te zijn.

Slechts 20 blz. zijn gewijd aan verslagen van excursies en vergaderingen, ledenlijst (100 leden) en dergelijke huishoudelijke zaken. Verder bevat het een reeks artikelen, waarvan de belangrijkste zijn:

Kort overzicht van het geslacht *Rosa* door Dr. Bijhouwer, waarin de soorten van Rozen (niet de kweekrassen) worden gegroepeerd in secties en ondersecties en de onderscheidingskenmerken in handige dichotomische tabellen samengevat. Van den zelfden schrijver is er een dergelijk overzicht van de kweekvormen van de gewone Eschdoorn *Acer pseudo-platanus* L. en van de soorten (23) van 't Geslacht *Cotoneaster* met een determineerlijst die in de nazomer is te gebruiken, daar er wel van kenmerken der rijpe vruchten niet tegelijk van bloemkenmerken is gebruik gemaakt.

De Voorzitter der Vereeniging, de bekende Haarlemsche Parkarchitect, Leonard A. Springer schrijft over „het geven van namen aan nieuwe of onbekende planten”, waarin hij o.a. enkele voorbeelden signaleert van voorbarig namengeven, waardoor onnoodige verwarring in de nomenclatuur ontstaat.

Prof. Valckenier Suringar heeft een artikeltje over de schrijfwijze en uitspraak van de wetensch. plantennamen, een uittreksel uit zijn „Leidraad” van 1922. Prof. Suringar geeft verder onder de titel *Plantenverzamelaars I* een interessante beschrijving van het leven van David Douglas de „plantenverzamelaar in het Verre Westen ten tijde der Indianen- en Buffelheerschappij”, aan wien wij de ontdekking en invoer in onze parken en tuinen van veel mooie en belangrijke Amerikaansche planten (vooral boomen) van onze parken en tuinen te danken hebben en die op 36-jarige leeftijd op tragische wijze om 't leven kwam.

Onder 't hoofd *Parken en Buitenplaatsen in Nederland* worden besproken: „Het Park” in Rotterdam door S. G. A. Doorenbos en het Oosterpark te Amsterdam door W. J. Hendriks. Het geheele 130 blz. dikke boekje, waarin een 6 tal platen op kunstdrukpapier (o.a. foto's van *Cornus Kousa* Bürg en van een door de bliksem vernietigde prachtige *Sequoia* te Bennekom) kost voor niet-leden der Vereeniging f 1.— (uitgave H. Veenman en Zonen te Wageningen).

J. Hs.

Een aardige waarneming over het geheugen van vogels. — Sinds eenige jaren gaf ik in Den Haag een cursus over dierpsychologie en uiteraard komen nu verschillende cursisten met werkelijke of vermeende gevallen bij me, waaruit het bestaan van een geheugen of soms zelfs het verstand van huisdieren moet blijken. Meestal hebben deze waarnemingen niet veel waarde, doch ik meen, dat de hieronder volgende ook in wijder kring belangstelling zal wekken.

Het is reeds vrij lang bekend, dat het geheugen der vogels zeer goed is. Zij herkennen hun oude omgeving nog na langen tijd hiervan gescheiden te zijn geweest. Meer hierover

vindt men in Buytendijk's Psychologie der Dieren en in mijn boekje: Instinkt of Verstand, dat in dit najaar zal verschijnen. (Wereldbibliotheek.)

Meest echter zijn deze waarnemingen gedaan bij kooivogels en het bezwaar is natuurlijk, dat zij in een gekunstelde omgeving verkeerden, iets wat hun gedrag zeker zal beïnvloeden. Nu is het wel vaststaand, dat hierdoor hun geheugen niet verbeterd zal worden, maar een zeker bezwaar is het toch. Daarom acht ik onderstaand geval, bij vrij levende vogels geconstateerd, ook wetenschappelijk van beteekenis. Bovendien zal het veel vogelvrienden goed doen om op te merken, hoe de vogels de menselijke bescherming met een groote vertrouwelijkheid beantwoorden!

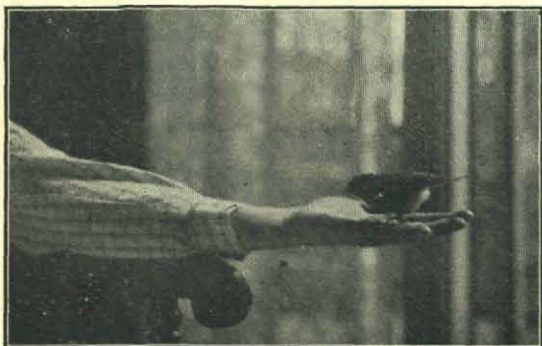

Foto Mej. v. Eijk.

door de kamer, pikken aan alles wat ze vinden en ontbijten zoo met de bewoners mee. Ook bij de familie van Eijk was dit het geval. Daar de diertjes zoo mak en vertrouwelijk waren, kwam mijn leerlinge op de gedachte, te probeeren om de dieren uit de hand te laten eten. Eerst stond er een schoteltje pinda's op tafel en de olienootjes verdwenen met groote snelheid, zoodat de voorraad steeds aangevuld moest worden. Die voedselbron werd nu minder rijkelijk voorzien, doch op de uitgestrekte hand kwam een lokkend olienootje te liggen. En werkelijk, 't experiment slaagde uitmuntend. In zeer korten tijd kwamen de meesjes de pinda uit de hand weghalen (Juli 1926).

Gedurende de zomer leerden verschillende kunstjes, en zoo ziet men op de nevensgaande foto hoe twee koolmeesjes zich te goed doen aan pinda's op de beide handen van den heer des huizes, terwijl een derde onder de stoel aan 't zoeken is. Dit alles gebeurt in de kamer, en in de zomer.

Vanaf October werden de bezoeken minder. Misschien was de overvloedige oogst van beukenootjes in de Wassenaarsche bosschen hier de oorzaak van, zooals mijn zegsvrouw meent, misschien gingen ook „haar" vogels zwerven, zoodat de enkele meezen, die men nog waarnam en die zelfs de pinda's van het voederplankje versmaadden, vreemdelingen waren. 't Was ook te koud, om lang met een uitgestoken arm buiten te staan wachten of zich een meesje wilde vertoonen en van open deuren was geen sprake.

Op de eerste de beste zomersche dag, in eind April '27 werd een hand met een olienootje er op buiten de tuindeuren gehouden en zie, geen minuut later zat er een mees op!

Een halfjaar lang hadden deze in 't wild levende dieren de herinnering bewaard aan hun vrijwillige dressuur! Het zou aardig zijn, om de dieren te merken (of nog beter aan hun uiterlijke kenteekenen de individuen te leeren onderscheiden) en het gedrag gedurende eenige jaren na te gaan.

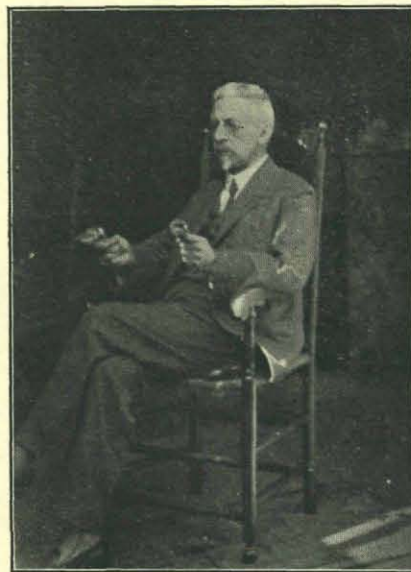

Foto Mej. v. Eijk.

A. SCHIERBEEK.